

عنوان مقاله:

ارزیابی آسی بپذیری شبکه معابر شهری در برابر زلزله با رویکرد مدیریت بحران مطالعه موردی: منطقه 1 شهر تبریز

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 24، شماره 95 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محسن احدنژادروشتی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

شهریور روستایی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

محمدجواد کاملی فر - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

شبکه معابر شهری از مهمترین شریان های حیاتی شهرها محسوب می شوند که مخصوصاً بعد از بحران، در عملیات امداد و نجات، تخلیه ی مجروحان و آسیب دیدگان تأثیر بسزایی دارند. بنابراین ارزیابی آسی بپذیری شبکه معابر شهری و برنامه ریزی برای کاهش این آسیب ها امری ضروری م نماید. این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی با هدف ارزیابی شبکه معابر شهری در برابر زلزله با رویکرد مدیریت بحران در منطقه 1 تبریز انجام گرفته است. برای ارزیابی آسیب پذیری شبکه معابر منطقه 1 تبریز، 3 معیار درجه محصوریت، تراکم و ویژگی های ساختمانی انتخاب شدند که معیار تراکم شامل زیر معیار تراکم جمعیتی تراکم ساختمانی و معیار ویژگی های ساختمانی شامل پنج زیر معیار قدمت بنا، کیفیت بنا، نوع کاربری، سطح اشغال و نوع مصالح می باشد که هر یک از این زیر معیارها، خود نیز دارای چندین زیرمعیار هستند که با روش دلفی ارزش گذاری شدند. در نهایت پس از ارزیابی آسیب پذیری معابر در هر زیر معیار، با روش ارزیابی چندمعیاره (MCE) (در قالب نرم افزار، IDRISI) معیارها همپوشانی شدند. نتایج نهایی حاکی از این است که، آسی بپذیری شبکه معابر محدوده ی مورد مطالعه (جز در محلات نوساز)، بیشتر از حد متوسط، و عمدتاً زیاد و خیلی زیاد است. آسی بپذیری شبکه معابر در محلات اسکان غیررسمی بیشتر به چشم م یخورد که در برنامه ریزی ها باید در اولویت قرار بگیرند

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، آسی بپذیری، شبکه معابر شهری، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/514674>

